(77)

פינדוקה

Pinduca

25.4.1965

לכ׳:
שיקו וייל ומשפחתך:
שלום רב:

מכתבך נפל עלינו כפצצה וכפי שאפשר לתאר, אין אנו יכולים לקבל את גורלנו ואין זה מספיק להגיד "זה מצדיק" או "אחרים ראו יותר טוב מאיתנו". עובדה היא אין אנו מקבלים ההודעה וזה משני טעמים:

① אין המכתב הולם אותך ואותם, הלא, הצורה הקלה ביותר להכריז על "fato consumado":

② הרצון הכן של כל החברים לדבר אתך ועם רחל לאה בדברים ולשכנע אתכם לחיות יחד איתנו ואולי עם הזמן למצוא "Modus Vivendi" שתוכל, אולי, בדרום להמשיך בלימודים. אין זאת אומרת שזו התחייבות מצידנו. אבל זאת אפשרות של הסברה, אם כך אתה מרגיש את הדברים.

אין אני מאמין, וגם שהדבר העיקרי שקשר אותכם עם המשק היה רק כפי, אתה אומר, כל הזמן שלמדת, אז המשק היה טוב. ברגע שהפסקת את הלימודים, אז המשק לא קיים. כאילו המשק היה פונקציה של הלימודים. הקשר שלכם עם המשק ועם התנועה היה הרבה יותר הדוק ורציני ומשום כך, רוצים אנו להפגש אתכם, פנים אל פנים ולברר לעצמנו את כל הנקודות.

בתקווה שתקבלו את הדברים בהבנה, רצון טוב ותענו בחיוב להצעתנו.

בב״ל
צבי טייטלבוים
מזכיר